ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1879 ΥΠΟ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ
40— ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ—42
ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 645

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΦΥΛΛΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'.—ΑΡΙΘ 583 (11,192) ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5 ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΡΙΤΗ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ 1913

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ!

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣΟΣ! Ο ΣΙΑΛΙΣΜΟΣ!

Δὲν προσέβαλεν, ἀρά γε, ἀκόμη τὴν εὐγενῆ ρένα τῶν διπλωματῶν τῆς Εὐρώπης ἡ ὀσμὴ τῶν κατομένων σαρκῶν γερόντων, γυναικῶν καὶ παιδίων; Καὶ δὲν ἐθάμβωσαν αὐτοὺς ἀκόμη αἱ φλόγες τῶν πυροπολουμένων χωρίων;

Πότε ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως βαρβάρων κατέναντι τῆς Εὐρώπης αἱ φλόγες κακούργων πυροπολήσεων ἔφθασαν μέχρις οὐρανοῦ καὶ τὸ αἷμα ἀθώων καὶ ἀνυπερασπίστων πληθυσμῶν ἐπότισαν ἀφθονώτερον τὴν γῆν;

Ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ χριστιανισμός, ποῦ εἶναι αὐτὸς ὁ πολιτισμός, ποῦ εἶναι αὐτὴ ἡ δύναμις τῆς Εὐρώπης;

Τὴν ἀφίσατε, κύριοι μονάρχαι, τὴν Βουλγαρίαν νὰ διαπράξῃ τὸν πόλεμον τοῦτον, ἐνῷ εἰς χεῖρας σας ἦτο, καὶ καθήκον σας ἦτο, νὰ περιορίσητε τὰς προκλήσεις της τὰς αὐθαδεστάτας. Ἔστω. Μὲ ἕνα πόλεμον περισσότερον, μὲ ἕνα πόλεμον ὀλιγώτερον—ἐσκέφθητε—δὲν χάνεται ἡ ἀνθρωπότης. Ἔχει ἀκόμη κόσμον πολὺν νὰ δώσῃ αἷμα!

Ἀλλ' οἱ πόλεμοι, τραγικὴ ἀκόμη ἀνάγκη, πρὸς διατήρησιν τῶν ἐθνοτήτων, μέχρις οὗ τὸ πλήρωμα ἑνὸς ἀληθοῦς πολιτισμοῦ εὕρῃ ἀναέμακτον τὸν τρόπον τῆς ἐξασφαλίσεως τῶν δικαιωμάτων ἑκάστου, ἔχουσι καὶ κάποιους κανόνας, ἔχουσι καὶ κάποιας διεθνεῖς ὑποχρεώσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζονται. Καθωρίσθη δὲ, ὅτι τὴν τήρησιν τούτων ἐπιβλέπουσι καὶ ἐπιμελοῦνται αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις, αὐταὶ καὶ μόναι ὑπέχουσαι ἐν τούτῳ πᾶσαν εὐθύνην, ἐνώπιον τῆς παγκοσμίου συνειδήσεως· ἐνώπιον τῆς Ἱστορίας.

Ποῦ εἶναι τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἡ ἐκπλήρωσις ἀπὸ μέρους τῶν Δυνάμεων;

Ἐξ ἀντιθέτου μεταξὺ δύο διαφόρων οὐδέτεραι ζῶναι καὶ καταβαθίζονται ἀσυστόλως ὑπὸ τοῦ ἑνὸς ἐξ αὐτῶν.

Κρατοῦνται εἰς τὰς θέσεις των οἱ Πρέσβεις, ἀνταλλάσσουσαι διαπραγματεύσεις εἰρηνικῆς διευθετήσεως μιᾶς διαφορᾶς καὶ αἴφνης ὁ ἕτερος τῶν ἀντιπάλων εἰσβάλλει δι' ὅλων αὐτοῦ τῶν δυνάμεων εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ ἄλλου, χωρὶς ν' ἀνακαλέσῃ τὸν πρεσβευτήν του, χωρὶς νὰ ἐπιδώσῃ νόταν κηρύξεως πολέμου.

Ποῦ εἶναι αὐτὸ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον; Ποῦ εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ διεμαρτύροντο διὰ τὴν παραβίασίν του;

Ἀλλ' ἂς προχωρήσωμεν.

Ὁ πόλεμος, εἴτε οὕτως, εἴτε ἄλλως, ἐγείρεται. Οἱ ἀντίπαλοι στρατοὶ συμπλέκονται. Ὑψοῦται αἴφνης μία λευκὴ σημαία. Σύμβολον εἰρήνης. Προσεδοποίησις παραδόσεως, τὴν ὁποίαν εἶναι ὑπόχρεως ὁ ἀντίπαλος νὰ σεβασθῇ, καὶ νὰ καταβιβάσῃ τὸ ὅπλον· νὰ θέσῃ τὴν μάχαιραν εἰς τὴν θήκην· νὰ διατάξῃ τὴν παῦσιν τοῦ πυρός. Ἀλλ' οἱ ὑψώσαντες τὴν λευκὴν σημαίαν, στήνουσιν ἐνέδρας καὶ ἐπιτίθενται ἐξαπίνης κατὰ τῶν ἐρχομένων νὰ παραλάβωσι τοὺς μὴ ἀντισχόντας εἰς τὸ πολεμικὸν πῦρ. Στιγματίζεται, δηλονότι, ἡ λευκότης τῆς εἰρηνικῆς σημαίας καὶ διαπράττεται οὕτως ἡ πλέον κατάπτυστος ἀνεπαρκοσύνη ἐν πολέμῳ.

Ποῦ εἶναι ἡ διαμαρτυρία τοῦ Διεθνοῦς Δικαίου; Εἰς ποῖον καζάνι νὰ τὸ βράσωμεν μαζὶ μὲ πέσσαν αὐτὸ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον καὶ νὰ δώσωμεν τοῖς ἐργάταις καὶ προστάταις αὐτοῦ νὰ πέσωσι τὸν ζωμόν του;

Ἂς προχωρήσωμεν ἔτι.

Ὁ εἷς τῶν ἀντιπάλων νικᾶται καὶ φεύγει. Ἀλλ' ἔχει εἰς χεῖρας του ἀλλοφύλους πληθυσμούς. Καὶ φεύγων σφάζει ἀόπλους. Σφάζει ἀνυπερασπίστους καὶ ἀκινδύνους καὶ ἀμετόχους τοῦ πολέμου ἀνθρώπους. Σφάζει γέροντας, σφάζει γυναῖκας, σφάζει παιδία, σφάζει βρέφη. Σφάζει καὶ κρεουργεῖ ὅσους ἔχει ἐνώπιόν του. Ὅσους συναντήσῃ κατὰ τὸν δρόμον τῆς ἀνάνδρου φυγῆς του, σπεύδοντάς που νὰ σωθῶσιν.

Ὅ,τι δὲν ἠδυνήθη νὰ πράξῃ ἐν πολέμῳ, ἀντιμετωπίζων τὸν ἐχθρόν του, τὸ πράττει ἀνάνδρως κατὰ τῶν ἀθώων. Καὶ σπείρει πτώματα. Ἑκατόν; Δύο; Δέκα; Εἴκοσιν; Ἑκατοντάδας ὅλας. Καὶ, ἀφοῦ δὲν ἔχει ἄλλους νὰ σφάξῃ, ἕνα κορέσι τὴν ἐκ τῆς ἥττης του λύσσαν τῆς κτηνώδους καὶ δολοφόνου ψυχῆς του, θέτει πανταχοῦ πῦρ, καίει εἰς τὴν σειρὰν χωρία ὁλόκληρα καὶ ἑνώνει γῆν καὶ οὐρανὸν μὲ τὰς φλόγας ἀποτροπαίου καὶ στυγερᾶς ἐκδικήσεως.

Ποῦ εἶναι ὁ χριστιανισμὸς τῆς Εὐρώπης; Ποῦ εἶναι ἡ συνείδησις τῆς Διπλωματίας; Ποῦ εἶναι ἡ διαμαρτυρία τῶν Ἰσχυρῶν; Ποῦ εἶναι ἡ δύναμις τῶν Μεγάλων Δυνάμεων;

Μεγάλαι Δυνάμεις! Ψεῦδος. Δὲν ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ μικροτέραν ὀντότητα ἢ σύστασις τῶν Κρατῶν. Εἶναι μεγάλαι, ὅταν τις τῶν ἐν ἄλλῳ Κράτει ὑπηκόων αὐτῶν διαμαρτυρηθῇ, ὅτε τοῦ ἐπάτησαν τὸν κάλον. Ἐξαποστέλλουσι τοὺς στόλους των τότε, ἀξιοῦσι τιμὰς εἰς τὴν σημαίαν των καὶ ζητοῦσι κολοσσιαίας χρηματικὰς ἀποζημιώσεις. Εἰς ζητήματα δικαιοσύνης ἄλλης καὶ χριστιανισμοῦ καὶ συνειδήσεως εἶναι μικρότατα· διότι ὑπολογίζουσι πάντοτε τί δύνανται νὰ κερδίσωσιν ἐκ τῆς σφαγῆς τῶν ἄλλων.

Πολιτισμός! Ψεῦδος.

Ποῦ εἶναι ἡ ἐξέγερσις του καθ' ὅσων διαπράττονται ὑπὸ τῶν αἱμοχαρῶν ἐκείνων ὀρδῶν σφαγιασμῶν καὶ ἀνανδρίων καὶ ἀτιμιῶν καὶ ἐβελυγμιῶν;

Ποῦ δὲ πάλιν, θὰ ἐρωτήσωμεν καὶ κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην, ὁ περίφημος Σοσιαλισμός;

Εἶναι καὶ αὐτός, διὰ νὰ θορυβῇ εἰς τὰς Βουλάς. Εἶναι, διὰ νὰ ὀργανώνῃ ἀπεργίας καὶ νὰ αἱματοκυλίσῃ μὲ τὰς Ἀστυνομίας, ζητῶν μέαν δεκάραν περισσότερον εἰς τὸ ἡμερομίσθιον τῶν ἐργατῶν. Ὅπου ἐχρειάζετο νὰ δείξῃ ὑψηλοφρονέστερά τινα αἰσθήματα, ἐὰν, πράγματι, εἶχεν· ὅπου ἐχρειάζετο νὰ δείξῃ μέαν μεγάλην καρδίαν, δυναμένην νὰ συγκινηθῇ πρώτη εἰς τὸ θέαμα μιᾶς ἀγρίας σφαγῆς· ὅπου ἐχρειάζετο νὰ δείξῃ μέαν ψυχὴν, ἀνωτέραν τῶν μικρολόγων σκέψεων κρατουσῶν πολιτικῶν συνθηκῶν· μίαν συνείδησιν ὑπερτέραν τῶν κοινῶν· μὲ ὅλην τὴν δύναμιν, ὅπως πρώτη ἐξαναστῇ ἐν ὀνόματι τῶν ὑπὲρ πάντα διπλωματικὸν θεσμὸν καὶ ὑπὲρ πᾶσαν διπλωματικὴν φαύλην ἀνάγκην τεθειμένων ἀνθρωπίνων δικαίων, καὶ στιγματίσῃ πρῶτος ἀνοσιουργήματα στιγματίζοντα τὸν αἰῶνα, δὲν φαίνεται καὶ αὐτός. Δὲν ἀκούεται.

Θὰ τὸν ἴδῃτε καὶ αὐτὸν ἀγρτιεμμένον, συνεννοούμενον ἐπειγόντως μὲ τὰ κατὰ τόπους καὶ κατὰ Ἔθνη μέλη του καὶ ἀπελοῦντα τὰ σύμπαντα, ἐὰν ἔπεσεν ἐξ ἀπροσεξίας του ἕνας ἐργάτης καὶ ἐσκοτώθη. Ἐὰν ἔδωκαν εἰς ἕνα ἐργάτην τὸ Σάββατον 18 καὶ 20 καὶ ὄχι 19 καὶ 10!

Σφαγὴ γερόντων, ἀτιμώσεις παρθένων, κρεουργήσεις βρεφῶν, ἐξορύξεις ὀφθαλμῶν, βιαλογχισμοὶ ἐγκύων γυναικῶν, θάψιμον ζωντανῶν ἀνθρώπων, πελέκημα λαιμῶν, διανοήξεις κοιλιῶν, κατασφαγὴ ὅλα, ἐπὶ ἡμέρας ὅλας, ἐπὶ μῆνας ὅλα· ἐμπρησμοί, δηώσεις, πυροπολήσεις ἑστιῶν· ἐξολοθρεύσεις χωρίων κατὰ δεκάδας· σωροὶ ὅλοι κακουργιῶν φρικαλέων, δολοφονιῶν ἀγριωτάτων καὶ λυσσαλέων· παράταξις ἀτελεσθέντος οἰκτροτάτων ἀθώων θυμάτων, δὲν τὸν συγκινοῦσι τὸν Σοσιαλισμόν.

Αὔριον θὰ τὸν ἴδητε πάλιν συμπλεκόμενον μὲ τὴν Ἀστυνομίαν, διότι συνέλαβεν ἕνα ἀλήτην, ὁ ὁποῖος ἠθέλησε νὰ ἐπιβάλῃ διὰ τῆς βόμβας τὸ ἰδικόν του ἐθνικὸν πρόγραμμα καὶ ἕτοιμον νὰ ἐπικαλεσθῇ εἶτα ὅλους τοὺς ἰατροὺς τῆς Ψυχιατρείου, διὰ νὰ πιστοποιήσῃ τὸ ἀκαταλόγιστον τοῦ συλληφθέντος, ὁ ὁποῖος εἶναι παγκόσμιος ἀνάγκη νὰ σώσῃ τὸ σαρκίον του!

Ἂς σταματήσῃ λοιπὸν κάθε διαμαρτυρία ἀπὸ μέρους ἡμῶν δι' ὅσα ἀποτρόπαια διαπράττουσιν οἱ ἄνανδροι φυγάδες, καὶ ἂς ἐπιτελέσωσιν ἀγριωτέραν τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν τὸ ὅπλον μας καὶ ἡ μάχαιρά μας ἀφοῦ οὕτω θέλῃ ὅλη ἡ ἀνασθητοῦσα Εὐρώπη.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ΒΙΑΖΟΜΕΘΑ...

Μία ἰδιότης τῆς τοπογραφίας εἶναι νὰ σοῦ ἐκθέτῃ ἐπὶ ἑνὸς χάρτου μικρῶν διαστάσεων καὶ νὰ σοῦ παραθέτῃ εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων ἑκατοστῶν βέρστ· ἢ χιλιοστομέτρων ἀποστάσεις, αἱ ὁποῖαι εἰς τὴν πραγματικότητα ἀπέχουν δεκάδας καὶ ἑκατοντάδας χιλιομέτρων. Παρατηρῶν κανεὶς τὸν χάρτην ἔχει καὶ τὴν ἀπαιτήλην ἀντίληψιν ὅτι δύνανται αἱ ἀποστάσεις αὗται νὰ διανυθοῦν ἐν μιᾷ σ ιγμῇ, ἀστραπιαίως εἰ δυνατόν. Καὶ, προκ ιμένου περὶ τῆς πορείας τοῦ δρῶντος εἰς τὴν Μακεδονίαν στρατοῦ μας, ἀπορεῖ καὶ ἀγωνιᾷ ὅταν μετὰ παρέλευσιν μιᾶς ὁλοκλήρου ἡμέρας δὲν πληροφορηθῇ, ὅτι ἐπέταξεν ὁ στρατὸς ἀπὸ τὸ ἕνα σημεῖον εἰς τὸ ἄλλο σὰν μπεκάτσα.

— Βρὲ ἀδελφὲ ἀργοῦνε· ἀκόμη ἐκεῖ εὑρίσκονται· δὲν κυτιᾷς πόσο κοντὰ εἶναι ἡ Δοϊράνη ἀπὸ τὰς Σέρρας; Νὰ κύτταξε εἰς τὸν χάρτην, δύο βήματα...

Δύο βήματα βεβαίως εἰς τὸν χάρτην ἢ μᾶλλον οὔτε δύο βήματα, ἀλλ' ὀλίγα ἑκατοστόμετρα... Εἰς τὴν πραγματικότητα ὅμως ἔχομεν δρόμον πολλῶν χιλιομέτρων μετὰ τῶν σχετικῶν ἐμποδίων... Καὶ τὰ ἐμπόδια εἶναι ἄπειρα: αἱ φυσικαὶ ἀνωμαλίαι τοῦ ἐδάφους, ἡ κατηραμένη ζέστη, τὰ καθ' ὁδὸν κατασκευασθέντα καὶ παρεμβληθέντα τεχνητὰ ἐμπόδια τοῦ ἐχθροῦ καὶ, τὸ σπουδαιότερο, ἡ ἀνόητος ἐμπνευσις τοῦ ἀντιπάλου νὰ σοῦ στέκεται μπροστὰ στὰ πόδια σὰν κουνοῦπι... Ὅλα αὐτὰ τὰ κακὰ συναπαντήματα δυσχαιραίνουν κατὰ φυσικὸν καὶ λογικὸν ἐπακολούθημα τὴν πορείαν τοῦ στρατοῦ μας καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκκαθάρισις πάντων τούτων γενικῶς καὶ τοῦ Βουλγαρικοῦ μολύσματος εἰδικῶς ἀπαιτεῖ κάποιον χρόνον, πρέπει, πρὸς Θεοῦ, νὰ δώσωμεν καὶ εἰς τὸν στρατὸν τὸν λογικὸν καιρὸν νὰ σαρώσῃ ἀπὸ τὸν δρόμον του πᾶσαν ἐχθρικὴν κόπρον...

Καὶ ἐν τούτοις ὁρμώμενοι ἀπὸ τῆς ἀπαιτήλης παραστάσεως τοῦ γεωγραφικοῦ χάρτου καὶ τῆς εὐχαρίστου συνειδήσεως νὰ πετα γώμεθα τάχιστα ἀπὸ τὸ ἕνα σημεῖον εἰς τὸ ἄλλο τῆς πόλεως μὲ τὰ σχετικῶς... τρέχοντα ἠλεκτρικὰ τραμ ἢ τὸν ἠλεκτρικὸν σιδηρόδρομον, ἔχομεν τὴν γνώμην καὶ τὴν ἀπαίτησιν ὅτι μπορεῖ νὰ συμβαίνει τὸ ἴδιο καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον... Ἐπειδὴ δὲ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ πρᾶγμα, κλαίομεν, ὀδυρόμεθα, μελαγχολοῦμεν μὲ τὴν ἔλλειψιν σχετικῶν εἰδήσεων ἐκ τοῦ θεάτρου τοῦ πολέμου.

Καὶ εἰς τοῦτο εἶναι ἀληθὲς ὅτι συνετέλεσε καὶ ὁ ἡρωικός μας στρατός, ἐπιφέρουσε τὰς πραγματικὰς ἀποστάσεις τοῦ ... βίου τῶν μαχῶν μὲ τὴν αὐτὴν σχεδὸν ... ητα, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ δάκτυλος διατρέχει τὰς ἐπὶ τοῦ χάρτου ἀντιστοίχους ἀποστάσεις... Καὶ ὁ κόσμος κακόμαθε. Ἀπαιτεῖ ... ν συνέχειαν ἐπιχειρήσεων ὡς νὰ εὑρίσκ ... εἰς τὸ Λούνα-Πάρκ...

Τὴν ζωηρότεραν ἐντύπωσιν ... γωνίας τοῦ κόσμου δύναται νὰ λάβῃ τις ... ν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. Ἐκεῖ συ ... ἄλλουν αἱ ἐκ τῶν διαφόρων κυριωτέρων ὑπουργείων ὁδοὶ καὶ κατ' ἀκολουθίαν ... κεῖ θὰ συρρεύσουν πρῶτα αἱ ἐκ τοῦ πλησίον εἰδήσεις καὶ φῆμαι διὰ νὰ διασπαρ ... τκαιόπιν μὲ σχετικὴν παραμόρφωσιν εἰς τὰ τέσσαρα τῆς πόλεως σημεῖα Κατὰ σύμπτωσιν δὲ εὑρίσκονται ἐκεῖ τὰ γραφεῖα συν ... βέλφου μὲ τὰς ἄπαρσι ἡ ... ους τοιχοκολλημένας πληροφορίας.

Καὶ βλέπει κανεὶς ὁλόκληρον ἐκεῖνον τὸν κόσμον τῶν καφενείων καὶ τῆς πλατείας νὰ παρακολουθῇ μὲ ἀγωνιώδη προσοχὴν καὶ τὴν ἐλαχίστην κίνησιν, ἥτις γίνεται πρὸ τῆς θύρας τῆς ἐφημερίδο.. Ἡ παραμικρὰ κίνησις ἀναστατώνει ὅλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος καὶ ἐν μιᾷ στιγμῇ ἐγκαταλείπουν πάντες καθίσματα, τραπέζια καὶ ραχάτι διὰ νὰ τρέξουν εἰς τὴν θύραν νὰ μάθουν μήπως ἤλθε κανένα νέον. Καὶ ἂν τὸ νέον ἤλθε πραγματικῶς ὅλη ἡ ἀνθρωπομάζα, μεταβαλλομένη εἰς μίαν μόνην ψυχὴν, ἀπαιτεῖ ἐπιτακτικῶς καὶ ἐν φωναῖς καὶ ἀλαλαγμοῖς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀνακοινώσεως. Ἡ ἀγωνία δὲν τοῦ ἐπιτρέπει νὰ περιμείνῃ τὴν τοιχοκόλλησιν.

Ἀλλὰ ἀ- ... ηπαιθήσαν εἰς τὰς προβλέψεις των, νομίζοντες ἐκ μιᾶς τυχαίας ... νήσεως εἰς τὴν θύραν, ὅτι πρόκειται περὶ ... νέου τινὸς, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ ὑπάρχῃ πραγματικῶς, ἀπέρχονται ὅλοι μὲ μίαν κατήφειαν καὶ ἕνα πόνον καὶ παράπονον, τὰ ὁποῖα ἡ γραφὶς ἀδυνατεῖ νὰ ζωγραφήσῃ. Ὑπομονὴ λοιπόν!

ΦΡΙΤΣΟΣ

ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΦΙΛΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Εἰς τὸ Τόκιον ἐτοιχοκολλήθησαν προγράμματα διὰ τῶν ὁποίων ὁ λαὸς ἐκαλεῖτο εἰς μέγα συλλαλητήριον.

— Ἔφερον ὡς ἐπικεφαλίδας: «Δός μοι ἐλευθερίαν ἢ θάνατον».

— Εἶν ι ἀντισεμιτικὸν κίνημα αὐτό

— Εἷς παράφρων πρώην διδάσκαλος ὀνόματι Σμιθ, εἰσελθὼν εἰς τινα σχο ὴν καθολικὴν ἀρρένων εἰς Βρέμην ἐπυροβόλησεν ἐναντίον τῶν μαθητῶν.

— Ἐπληγώθησαν ἓξ μαθηταὶ καὶ εἷς καθηγητής.

— Ὁ Τσάρεβιτς τῆς Ρωσσίας ἔχει τὴν ὀγείαν ἀσβιρῶς κλονισμένην.

— Ἀδυνατεῖ τώρα πλέον νὰ ἐγερθῇ τῆς κλίνης του.

— Ὁ Τσάρος σκέπτεται νὰ καλέσῃ γερμανοὺς ἐπιστήμονας.

— Εἰς τὸ Ἐδρίζ ὁ περίφημος Γάλλος ὀγωνιστὴς αὐτοκινήτου Ζουκαρέλ ἐφονεύθη.

— Εἶχεν ἀναπτύξει ταχύτητα 100 μιλίων τὴν ὥραν, κάμιων δοκιμάς.

— Προσέκρουσεν ἐπὶ τινος κάρρου καὶ ἐπῆλθεν ὁ θάνατος τοῦ Ζουκαρέλ.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἔδωκε νὰ ἐννοήσουν εἰς τοὺς προσέρχοντας Γάλλους, ὅτι ἡ κυβέρνησις θὰ ἐδυσηρεστεῖτο ἐὰν ἐδίδετο δάνειον εἴτε εἰς τὴν Σερβίαν εἴτε εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

— Ὅλα αὐτὰ θὰ ἐπιταχύνουν τὴν εἰρήνην.

— Εἰς τὴν Νεάπολιν φρικτὴ πυρκαϊὰ κατέστρεψε τὸ ἐκεῖ ὁπλοστάσιον.

— Αἱ ζημίαι ἀνέρχονται εἰς παμμέγιστον ποσόν.

— Τρομακτικαὶ ἐκρήξεις ἐκηκολούθησαν, ὅτε αἱ φλόγες ἔφθασαν εἰς τὰς ἀποθήκας δυναμίτιδος.

— Τὸ νέον ὑποβρύχιον τῆς Ἀμερικῆς «Theashen» ἐξῆλθεν εἰς τὸ πέλαγος ὅπου μέλλει νὰ ἐκτελέσῃ γυμνάσια.

— Τὸ νέον ὑποβρύχιον θὰ βυθισθῇ εἰς βάθος 200 ποδῶν καὶ θ' ἀναπτύξῃ ταχύτητα 14 εἰς τὴν ἐπιφάνειαν.

— Εἷς δικαστὴς ἐν Ἀτλαντίκ Σέντῃ ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ὅτι ἡ λέξις «ψεύτης» δὲν εἶναι ὑβριστική.

— Ἐκ Λουϊζιάνης ἐφορτώθησαν πρὸς τὰς βορείους Πολιτείας κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην φράουλες ἀξίας 2,000.000 λ.

— Ἐν τῇ πολιτείᾳ Ἰλλινόις ἀπέθανε γέρων 113 ἐτῶν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ

ΕΝΔΥΜΑ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

Ὅταν ἡ Ἑλλὰς ἀπέκτησε τὴν ἐλευθερίαν της καὶ οἱ πρῶτοι βασιλεῖς της ἀνῆλθον εἰς τὸν ἑλληνικὸν θρόνον, ἐζήτησαν φυσικὰ τὴν ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν ὄχι μόνον εἰς τὴν ἀφοσίωσιν τῶν αἰσθημάτων των μὲ τὸν λαόν των, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε ἐξωτερικὸν τύπον, ὁ ὁποῖος ἠμποροῦσε νὰ δώσῃ περισσότερον κῦρος εἰς τὴν υἱοθετησίν των ἀπὸ τὴν νέαν πατρίδα των.

Τὸ ἔνδυμα τότε τὸ ἐπίσημον, τὸ ἔνδυμα τὸ ἐθνικόν, τὸ ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον ἐπιλιτογράφει τὸν Ὄθωνα καὶ τὴν Ἀμαλίαν καὶ τὸ ὁποῖον τοὺς διέγραψε διὰ παντὸς ἀπὸ τὸν κλάδον τῆς Βαυαρικῆς δυναστείας ἦτο ὄχι τὸ ἀρχαῖον ἑλληνικὸν μὲ τὰς ὡραίας πτυχὰς καὶ τὸ ὁποῖον ὑπενθύμιζε μίαν ἐποχὴν δόξης καὶ τέχνης καὶ ὑπεροχῆς, ἀλλὰ τὸ ἔνδυμα τὸ ἐπικρατέστερον τότε μεταξὺ τῶν πρωτεργατῶν τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῶν γυναικῶν των.

Ἡ φουστανέλλα, τὸ φέσι καὶ τὸ κοντογοῦνι, ἰδοὺ τὸ ἔνδυμα τὸ ἐθνικὸν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Καὶ ὅμως δὲν εἶχε τίποτε κοινὸν μὲ τὸ ἔνδυμα τῶν ὡραίων μαρμάρων, τίποτε κοινὸν μὲ τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν ἡ φιλελληνικὴ οἰκογένεια τοῦ Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας εἶχε γνωρίσει ἀπὸ τὴν ἱστορίαν τὴν μεγάλην τοῦ παρελθόντος. Ἐλέχθη μάλιστα καὶ ἐπιστεύθη ὅτι ἦτο τουρκικὸν παρὰ τῶν πολὺ ἀναπτυγμένων πατριωτῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἀλβανικὸν παρ' ἄλλων, οἱ ὁποῖοι εὕρισκαν τὴν καταγωγὴν τῆς φουστανέλλας καὶ τοῦ φεσιοῦ, κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἀπὸ τοὺς Ἀλβανούς. Τουρκικὸν ἢ Ἀλβανικὸν τὸ ἔνδυμα ἐκεῖνο εἶχεν ἀδελφωθῇ μὲ τὴν ζωὴν τῶν πατέρων μας, εἶχεν ἀνταποκριθῇ μὲ τὰς βιωτικὰς συνθήκας τῆς ἐποχῆς των, εἶχεν ὑπηρετήσει τὸν ἀγῶνά τους, εἶχεν ὑποστῇ τὰς δοκιμασίας των καὶ δοξασθῇ μὲ τὴν δόξαν των. Καὶ ἐπὶ πλέον ἐσυγγένευε μὲ τὸ ἀρχαῖον, διότι καὶ αὐτὸ ἀνεδείκνυε τὸ σῶμα ὡραῖον καὶ ἄφινε τὰ μέλη ἐλεύθερα καὶ ἐξυπηρέτει τοῦ γυμνοῦ τὴν θρησκείαν καὶ ἂν δὲν ἐδίδεν εἰς τὸ σῶμα μεγαλεῖον θεῶν, ἔδιδεν ὅμως τὸν ἀληθῆ τῆς λεβεντιᾶς τύπον, ἔδιδε τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀπελευθέρου γεμάτην ἀπὸ ζωὴν, καὶ ἐλευθερίαν εἰς τὸ βάδισμα καὶ εἰς τὰς κινήσεις καὶ εἰς τῆς φουστανέλλας τὸ λίκνισμα καὶ εἰς τῶν πλατειῶν τὸ ἀνέμισμα καὶ τὸ τσαρουχιῶν τὸ πεταχτὸν περπάτημα· ἔδιδε κάτι, τὸ ὁποῖον ἐβροντοφωνοῦσεν· ἐπέταξε εἰς τὰ βουνὰ καὶ ἐπλανήθη εἰς τὰ λαγκάδια καὶ τὰ βάσῃ καὶ ἔφθασε εἰς τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ποῦ κτίζουν τῆς φωλιές των οἱ ἀετοί καὶ ἐδιάλεξε ὡς πατρίδα μου τῆς δροσερὲς κορφοῦλες καὶ ὡς συντρόφους καὶ στολίδια μου τὰ ἀσημένια ἅρματα, διότι μόνον μὲ αὐτὰ θὰ κατέβαζα εἰς τὰ χωριὰ καὶ εἰς τὰς πόλεις τὴν ἐλευθερίαν τοῦ βουνοῦ καὶ τὸ ὑψιπέτημα τοῦ ἀετοῦ, ὅταν ἀνακτήσῃ καὶ πάλιν τὰ κομμένα πτερά του.

Καὶ διὰ τὰς γυναῖκας τὸ ἔνδυμα ἐκεῖνο εἶχεν ἐπίσης τὴν μυστηριώδη ἔννοιαν μιᾶς ἀπελευθερώσεως καὶ μιᾶς ἐξελίξεως πολὺ διαφορετικῆς καὶ πολὺ σημαντικωτέρας ἀπὸ τῆς ἁπλῆς ἀπὸ τῶν τυράννων ἀπελευθερώσεως. Τὸ φέσι, τὸ κοινὸν αὐτὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἦτο ὡς νὰ ἔλεγε. Τὰ κεφάλια τὰ ὁποῖα σκεπάζω ἔχουν ἴσην δόσιν μυαλοῦ καὶ ἴσην δύναμιν κρίσεως καὶ ἴσην ἀντοχὴν πνεύματος. Καὶ τὸ κοντογοῦνι τὸ κοινὸν διὰ τοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας ἦτο ὡς νὰ ἐπρόσθετε.

Τὰ στήθη ποῦ ἀφίνω ἐξ ἴσου γυμνὰ καὶ ἂν ἔχουν γραμμὰς καὶ πλαστικότητας καὶ λευκότητας μαρμάρων κλείουν ὅμως μέσα των ἠφαίστεια πάθους καὶ ἀγάπης διὰ τὴν πατρίδα καὶ εἶνε πηγαὶ ἀνδρισμοῦ καὶ παλληκαρισύνης. Καὶ τὰ μπράτσα τὰ λευκὰ καὶ τὰ χυτὰ ὡς νὰ ἦσαν ἀπὸ ἀλάβαστρον, συνεπλήρωναν τὴν συμβολικὴν τῶν γυναικῶν τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἀποστολήν. Ἐὰν δὲν φθάνῃ ὁ νοῦς μόνον καὶ τὸ αἴσθημα, μὲ αὐτὰ τὰ χέρια μας θὰ ἀγωνισθῶμεν εἰς τὸ πλευρόν σας.

Ἀλλὰ τὰ ἔτη παρῆλθον. Οἱ κοινωνικοὶ ὅροι καὶ αἱ βιωτικαὶ συνθῆκαι μετεβλήθησαν. Οἱ ἀγωνιοῦργοι τῆς ἐλευθερίας τῆς Νέας Ἑλλάδος ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον ἀπέθαναν, οἱ πρῶτοι βασιλεῖς τῆς χώρας μεθ' ὅλην τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀγάπην των ἐξωρίσθησαν, ὁ νέος βασιλεὺς ἐθεμελίωσε τὸ κράτος καὶ ὁ ἀπανταχοῦ διεσπαρμένος Ἑλληνισμὸς μετὰ τὴν πλήρη τοῦ τόπου ἀποκατάστασιν, ἐζήτησεν εἰς τὴν ἀναγεννηθεῖσαν μητέρα φιλοξενίαν καὶ ἄσυλον.

Ἡ ἀνακάλυψις τοῦ ἀτμοῦ, ἡ δύναμις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, ἡ διὰ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιτευχθεῖσα ἐπικοινώνησις τῶν λαῶν ἤρρυνε πολὺ τὰ τέως στενὰ ὅρια τῶν χωρῶν, ἐσυγγένευσε τὰς τέως ἀγνώστους μεταξὺ των φυλάς, ἰσοπέδωσε τὰς φυλετικὰς ἀνομοιότητας καὶ ἀνωμαλίας καὶ κατώρθωσε τὸ μέγα θαῦμα τῆς ἀδελφοποιήσεως τῶν λαῶν.

Τὸ ἐμπόριον, ἡ βιομηχανία, ἡ γεωργία, ἡ κτηνοτροφία, εἰς τὴν ἀναλλαγὴν τῶν εἰδῶν της, ἐπὶ τῆς ὁποίας βασίζεται μία διεθνὴς εὐρυτάτη ἀλληλεγγύη ἐπέφερε κατὰ φυσικὴν συνέπειαν ἀλλοιώσεις καὶ μεταβολὰς καὶ εἰς τὰ ἐθνικὰ τῶν λαῶν γνωρίσματα. Ἐξ ἄλλου τὰ γράμματα, αἱ τέχναι καὶ αἱ ἐπιστῆ

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,,

ΣΚΛΑΒΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ καὶ τέλος)

Σὲ κάθε πολιτεία νέα ἐλπίδα καὶ κατόπιν ἀπελπισία μακρυά, ὁλοσκότεινη. Τραβοῦσε τὰ ὁλόξανθα μαλλιά καὶ ἔκλαιαν γύρω της ἡ σκράντα κόραις.

Τὸ πανὶ τοῦ καραβιοῦ μας ἁρμένιζε μὲ τὴν ἐλπίδα μόνον, ἐκείνηεἶχε ὁδηγὸ καὶ τέλος ἔφθασε σὲ μιὰ πολιτεία μακρυνή.

Διαλαλητάδες διαλαλοῦσαν αὐτὸ τὸ διαλάλημα.

— Ὅποιος κάμει νὰ λαλήσῃ ὁ μουσικὸς τοῦ βασιλέα σὲ τρεῖς μέραις, θὰ πάρῃ ἀτίμητα χαρίσματα. Μὲ ὅποιος ὑποσχεθῇ καὶ δὲν τὸ κάμῃ θὰ χάσῃ τὸ κεφάλι του.

Τρέχει ἡ κόρη στὸ διαλαλητὴ καὶ ρωτᾷ σημάδια, καὶ μαθαίνει πῶς ὁ μουσικὸς τοῦ βασιλέα εἶνε ξένος πανώρρω λεβεντόπαιδο, καὶ ὁ βασιλέας παραπικραίνεται ποῦ στέκει ἀμίλητος, καὶ γλῶσσα ἔχει μοναχὰ τὸ βιολὶ τὸ παραπονεμένο.

Ἡ κόρη ἄστραψε ἀπὸ χαρά. Κατάλαβε πῶς ἐκεῖνος εἶνε ὁ ἀγαπημένος της.

Τρέχει στὸν βασιλέα καὶ τοῦ λέγει.

— Ἐγὼ παινεμένε μου βασιλέα, θὰ κάμω τὸ μουσικό σου νὰ λαλήσῃ.

Ὁ βασιλέας τῆς ἔδωσε δυὸ τρία κεφάλια μάγων καὶ γιατρῶν καὶ εἶπε λυπημένος.

— Κρίμα στὴ νιότη σου.

— Μὰ ἐκείνη θέλει νὰ τὸν ἰδῇ καὶ ἂς πεθάνῃ.

Τὸν εἶδε. Πέφτει στὰ πόδια του, τὸν παρακαλεῖ.

Οὔτε τὴν εἶδε, οὔτε τὴν ξέρει. Βουβός, ἀμίλητος. Ἂν ἔμαθε νὰ μιλῇ ὅλαις τὰς γλῶσσαις, ἀκόμη καὶ στὴ γλῶσσα τῆς ἀγάπης.

Πέρασε ἡ πρώτη ἡ βραδυά, ἕνα βῆμα ἔκαμε ἡ κόρη στὸ χάρο.

Μὰ τὸν βλέπει ὅλη τὴν ἡμέρα, αὐτὴν τὴν εὐτυχία ὁ χάρος δὲν μπορεῖ νὰ τὴ σβύσῃ!

Τὴ δεύτερη μέρα τὸν παρακαλεῖ ἡ βασιλοπούλα.

— Ἀχ, ἐσὺ τὰ ψάρια τὰ λυπούσουνα κ' ἔκλαιες, καὶ τώρα, ἄπιστε, θελεις τὸ χαμό μου;

Βουβός, ἀμίλητος. Μόνο τὸ βιολί του δοξάριζε πειὸ παραπονετικά.

Περασε κ' ἡ δεύτερη βραδυά· ἀκόμη ἕνα βῆμα στὸ χάρο.

Ἔξω ὁ λαὸς ἀγρίεψε. Τί ἄδικο αἷμα θὰ χυθῇ!

Μὰ ὁ βασιλέας ἔτσι τὸ εἶπε καὶ ἔτσι θὰ γένῃ.

Τὴν τρίτη μέρα δὲν ἔκλαψε πειὰ ἡ βασιλοπούλα, φόρεσε τὰ νυφικά της, ξέπλεξε τὰ χρυσοξανθὰ μαλλιά καὶ τὸν ἔβλεπε τὸν ἀγαπημένο της μ' ἐκεῖνα τὰ μάτια ποῦ θάκλειανε ὁ χάρος.

Τὸ βολὶ ἔχυνε παράπονα ποῦ ξέσχιζαν καρδιάις.

Ἡ βασιλοπούλα μιὰ χάρι ζήτησε ἀπὸ τὸν βασιλέα. Ὁ μουσικὸς νὰ βρεθῇ ἀντίκρυ της, τὴν ὥρα ποῦ θὰ τὴν κρεμνοῦνε.

Περίμενε νὰ ξεχάσῃ καὶ θελιὰ καὶ μακελάρη βλέποντας τὸν ἀγαπημένο της.

Ὁ βασιλέας δέχθηκε. Ἡ καρδιά του τονοῦσε μέσα, μὰ δὲν μποροῦσε πειὰ νὰ πάρῃ πίσω τὸ βασιλικό του λόγο καὶ συλλογίσθηκε μόνο βαθειὰ βαθειὰ, πῶς καλλίτερα καὶ ὁ βασιλέας νὰ μένῃ ἀμίλητος, καλλίτερα παρὰ νὰ μιλῇ ἀσυλλόγιστα.

Μαζεύθηκε λαὸς σὰν τὰ μαλλιὰ τῆς κεφαλῆς μας.

Σ' ἕνα θρόνο ἡ βασίλισσα δακρυσμένη καὶ πονεμένη, σ' ἄλλο θρόνο ὁ βασιλέας συλλογισμένος, καὶ σ' ἄλλο ὁ μουσικὸς ἄλαλος.

Ὁ Μακελάρης ἀνέβασε τὴν κόρη στὸ σκαμνί. Πέρασε στὸν ἀφρόπλαστο λαιμὸ τὴ θελιὰ κ' ἔτριξαν τὰ μαργαριτάρια της καὶ θωρεῖς χλώμιασαν πειὸ πολύ.

Ἡ ματιά της καρφωμένη στὸν ἀγαπημένο εἶχε μέσα κάτι ἀπὸ παράκλησι, καὶ κάτι ἀπὸ συχώρεσι.

Σιωπὴ μεγάλη. Διηγοῦνται, πῶς ὁ μακελάρης σκούπισε κρυφὰ κρυφὰ ἕνα δάκρυο, τὴν ὥρα ποῦ ἔπαιρνε τὸ σκαμνί.

Μὰ ἔξαφνα ὁ μουσικὸς κάμνει ἕνα νεῦμα στὸ μακελλάρη καὶ πλησιάζει στὸ βασιλέα.

Πολυχρονεμένε μου βασιλέα.

Μίλησε, ρίλησε, εἶπαν ὅλοι... καὶ ξέσπασκνσέ ἀναφυλλητό.

Ὁ βασιλεὺς δάκρυσε κ' ἐκεῖνος.

Ὁ λόγος σου ὁ βασιλικὸς κατεδίκασε τὴ βασιλοπούλα, γιὰ χάρι μου στὸ θάνατο. Ἔχω τὸ δικαίωμα ν' ἀγοράσω τὴ ζωή της;

— Ναί, μετὰ χαρᾶς.

— Σοῦ δίνω πέντε παράδες.

Ἔδωκε πέντε παράδες, ἔλυσε μόνος του τὸ σχοινὶ καὶ τῆς εἶπε σιγὰ σιγά.

— Ἔλπιζες ποτέ, ἐσύ, ἡ βασιλοπούλα, νὰ ἀγορασθῇς ἀπ' τὸ γυιὸ τοῦ ψαρᾶ γιὰ πέντε παράδες;

Μὰ ἐκείνη σώπασε. Σκλάβα του· ἦταν σκλάβα του ἀπ' τὴ στιγμὴ ποῦ τὸν πρωτοαγάπησε. Καὶ τῆς ἀγάπης ἡ σκλαβιὰ εἶναι ἡ πειὸ γλυκειὰ σκλαβιά, Σκλαβιὰ τῆς φκίνοντας τὸ βασίλειό της, καὶ τώρα βασίλειο ἡ σκλαβιά της.

Ὁ βασιλέας ἔδωκε τὸ μισὸ βασίλειό του στὸ μουσικό κ' ἐγύρισαν ὅλοι μαζὺ στὸ μαυροφορεμένο παλάτι τοῦ πατέρα της. Καὶ γιόρτασαν ἄλλαις σκράντα μέραις χαρὰ καὶ σκράντα νύχτες πασχαλιά.

Ἔζησαν αὐτοὶ καλὰ κ' ἐμεῖς καλλίτερα.

ΤΕΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ

ὁδὸς Γλάδστωνος)

δεξιὰ, (Πρώτη πάροδος τῆς ὁδοῦ Πατησίων

Διευθυντὴς καὶ χειρουργὸς ἰατρὸς

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΕΤΤΗΣ

χειρουργὸς, μαιευτὴρ, γυναικολόγος καὶ τῶν μεταδοτικῶν.

Ὁ κ. **ΜΩΡΕΤΤΗΣ** δέχεται καθ' ἑκάστη 9—11 π. μ. καὶ 4—5 μ. μ. τοὺς πάσχοντας ἐκ μεταδοτικῶν καὶ γυναικολογικῶν νοσημάτων, καθὼς ἐπίσης καὶ τοὺς πάσχοντας ἀπὸ ἀνικανότητος, ἀκρατείας οὔρων, αἱμορροΐδων, παθήσεων οὐρήθρας, προστάτου καὶ ἐν γένει πάσης νόσου τῶν γεννητικῶν ὀργάνων ἀμφοτέρων τῶν φύλων.

Ἀσφαλὴς θεραπεία τῆς στειρώσεως ἐφ'ὅσον ὀφείλεται εἰς ὀργανικὴν πάθη. ιν. Ὅσαι ἐκ τῶν ἐξετασθεισῶν κυριῶν ἔχουσιν ἀνάγκην ἐγχειρήσεως, γίνονται δεκταὶ καὶ ἐντὸς τῆς Κλινικῆς ὅπως ἐγχειρηθῶσιν, ἐκτελουμένων ἐν αὐτῇ παρὰ τοῦ κ. Μωρέττη πασῶν τῶν ἐγχειρήσεων.

Ἐν τῇ ἰδίᾳ Κλινικῇ γένονται δεκταὶ καὶ ἐπέτοκοι ὅπως γεννήσωσιν, ἐν ὅλως ἰδιαιτέρῳ διαμερίσματι, ὅπου μόνον τῷ διευθυντῇ καὶ τῇ μαίᾳ τοῦ καταστήματος ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος.

ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΑΣ

Ἡ κοσμητικὴ Πομάδα

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΕΒΕΛΑΚΗ

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΟΥ

Ὁδὸς Αἰόλου 66

Θέλετε νὰ ἐξαλείψητε τὰς πανάδας, φακίδας (πιτυρίδες) καὶ τὰ πυώδη ἐξανθήματα τοῦ προσώπου;

Αἱ Μελαγχροιναὶ θέλετε νὰ λευκανθῆτε;

Θέλετε νὰ διατηρῆτε ἐν γένει τὸ πρόσωπόν σας **λευκὸν, στιλπνὸν καὶ δροσερόν;** Προμηθευθῆτε τὴν γνωστὴν κοσμητικὴν πομάδα **Γ. ΡΕΒΕΛΑΚΗ**, φαρμακοποιοῦ. **Βεβαία καὶ ἀσφαλὴς ἐπιτυχία.**

Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τῆς Κοσμενικῆς Πομάδας δηλοῦμεν ὅτι ἡ γνησία πομάδα φέρει ἐπὶ τοῦ δοχείου τὴν φωτογραφίαν τοῦ κ. Ρεβελάκη.

ΣΤΟΥ ΣΚΟΥΡΛΕΤΗ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΘΗΝΑΙ

Σ.Σ.

ΟΛΟΙ ΕΡΩΤΟΥΝ ΟΛΟΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ

(ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ ΑΥΤΗΣ ΝΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΗ ΕΝ ΕΡΩΤΗΜΑ).

ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΔΙΑ ΤΗΣ ΣΤΗΛΗΣ ΑΥΤΗΣ ΝΑ ΔΙΔΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ).

Ἕκαστος ἀναγνώστης τῆς «Ἐφημερίδος» δύναται ν' ὑποβάλῃ ἐρωτήσεις ἐπὶ διαφόρων ἀπορειῶν τὰς ὁποίας ἔχει.

Εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας δύναται ν' ἀπαντᾷ ἐπίσης ἕκαστος ἀναγνώστης τῆς «Ἐφημερίδος», ἔχων γνῶσιν τοῦ θέματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἡ ἐρώτησις.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Φιλιάτη «Ἐφημερίς»

Δύναμαι νὰ ἐρωτήσω τοὺς ἁρμοδίους; διὰ μέσου ποῦ, πότε θὰ ἐκκινωθῇ ἐπὶ τέλους τὸ κτίριον τοῦ Α' γυμνασίου Ἀθηνῶν (Μητροπόλεως), ὅπερ κεῖται τώρα εἰς μίαν ἀνώνυμον πάροδον τῆς ὁδοῦ Ἀδριανοῦ; Πότε ἐπὶ τέλους; Εἶναι 5 μῆνες τώρα ποῦ κατελήφθη, καὶ ἀκόμη νὰ ἀδειάσῃ. Ἐρωτζουρώθη, ἐλερώθη, ἐσκουπιαδιρίσθη μέχρις ἀηδίας. Καὶ οἱ μαθηταί του γυρίζουν τοὺς δρόμους τῆς Πλάκας, διὰ νὰ κάμουν ἐξετάσεις, μέσα στοὺς ἥλιους τοῦ Ἰουνίου. Ἀρά γε ἡ φωνή μου αὕτη — ἤτις εἶναι καὶ τῶν πλείστων φωνή — θὰ εὑρῇ ἀπάντησιν ἀπὸ κανένα; Ἂς τὸ ἐλπίσω.

Σημειώσατε ὅτι ἦτο τὸ πλεῖστον κακοκαρευμένο γυμνάσιον τῶν Ἀθηνῶν.

Γεώργιος Κουρτέσης

Κύριε Συντάκτα

Πκρακκλῶ εἰδήμονά τινα νὰ μοῦ λύσῃ τὸ ἑξῆς πρόβλημα.

Συχνὰ συμβαίνει νὰ παρουσιάζωνται κύριον εἰς κυρίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐγνωρίζετο ἤδη· εἰς ποῖον ἐκ τῶν δύο ἀνήκει νὰ εἴπῃ γνωριζόμεθα.

Lotus

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Κύριε Συντάκτα

Ἀπαντῶ εἰς τὸν Ἄγνωστον.

«Τὸ ὅτι συμβαίνει κατὰ τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος τῆς νυκτὸς νὰ ἔχωμεν φῶς ἀρκετὸν (λυκόφως) δὲν εἶνε περίεργον. Ὁ ἥλιος προτοῦ ἀνελθῇ ὑπὲρ τὸ ἐπίπεδον τοῦ ὁρίζοντος κατὰ τὴν ἀνατολήν του, καὶ μόλις κατελθὼν ὑπ' αὐτὸ κατὰ τὴν δύσιν του, δὲν φκίνεται μὲν πλέον ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς, ἐκπέμπει ὅμως ἀκτῖνας εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας. Αἱ ἀκτῖνες αὗται ἀνταν[illegible] ἐπὶ τῶν ἐπιφανειῶν τῆς γῆς καὶ φωτίζουν αὐτήν.

Τοῦτο διαρκεῖ ἐφ' ὅσον ὁ ἥλιος δὲν εὑρίσκεται περισσότερον ἀπὸ 18 μοίρας κάτω τοῦ ὁρίζοντος. Καὶ ὅταν,—ὡς συμβαίνει ἐνίοτε εἰς μερικοὺς τόπους, εἰς Παρισίους ἰδίᾳ, — ὁ ἥλιος καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς νυκτὸς δὲν κατέλθῃ κάτω τοῦ ὁρίου τούτου, τὸ λυκόφως ἐξακολουθεῖ ἀφ' ἑσπέρας μέχρι πρωΐας χωρὶς νὰ μεσολαβήσῃ διόλου σκότος νυκτερινόν».

Εἰδικὸς

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὴν 3ην ἀπάντησιν τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 21 Ἰουνίου «Ἐφημερίδος» δημοσιευθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Β. Καναστίζ, φρονῶ ὅτι δύναται νὰ δοθῇ ἀντίστροφος ἐξήγησις.

Ναὶ μὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι οἱ ἄνθρωποι (τῶν πόλεων ἐννοεῖται), κοιμῶνται ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς, ἀλλὰ δὲν συμβαίνει τὸ αὐτὸ εἰς τοὺς εἰς χαρακώματα καὶ ἐναντι ἐχθροῦ εὑρισκομένους, οἵτινες ἀναπαύονται ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς καὶ συνεπῶς ἀφίνουσι τὸν δεξιὸν πόδα ἀπροφύλακτον,

Μεθ' ὑπολήψεως
Μίνως Ζωῤῥάκης
φοιτητὴς νομικῆς

Κύριε συντάκτα,

Ὁ Βασιλεὺς Πέτρος, πρὼν πρίγκηψ Καραγεώργεβιτς γόνος τῆς μεγάλης Σερβικῆς οἰκογενείας Καραγεώργεβιτς ἥτις τὰ μέγιστα ἔδρασεν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Σερβίας ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς τὸν Ἰούνιον τοῦ 1903 δολοφονηθέντος τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

Ὁ Ἀλέξανδρος νέος τὴν ἡλικίαν ἔχων μόνον μητέρα τὴν περικαλῆ Νταλίαν, ἠγάπησε χήραν νεαρωτάτην καὶ ὡραιοτάτην καλουμένην Δράγαν τὴν ὁποίαν καὶ ἐνυμφεύθη μοργανιτικῶς. Ἕνεκα τούτου ἤγειρε τὸν φθόνον τοῦ στρατιωτικοῦ κόμματος τῆς Σερβίας, ὁ δὲ ἀδελφὸς τοῦ πρώτου συζύγου τῆς Δράγας συνταγματάρχης Μάσσιν ἐξύφανε συνωμοσίαν ἥτις διὰ νυκτερινῆς ἐφόδου κατὰ τῶν ἀνακτόρων τοῦ βασιλέως ἐφόνευσεν ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ αὐτοῦ κοιτῶνι τὸν βασιλέα Ἀλεξάνδρον καὶ τὴν βασίλισσαν Δράγαν.

Μὴ ὑπάρχοντος ἄλλου μνηστῆρος τοῦ θρόνου ἀνεκηρύχθη βασιλεὺς ὁ ἐν Αὐστρίᾳ τότε διαμένων πρίγκηψ Πέτρος Καραγεώργεβιτς καὶ νῦν Πέτρος Α βασιλεὺς τῆς συμμάχου ἡμῶν Σερβίας.

ΜΑΡΙΤΖ ΚΑΙ ΚΟΥΡΩΝΝΑΙ

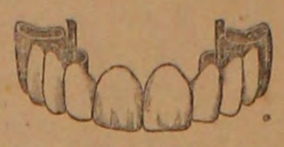

τελειοτάτου συστήματος Ἀμερικανικοῦ ἐκ Χρυσοῦ 22 Καρατ. Ἀλουμινίου, Ἀργύρου καὶ ἀλλοιῶς, χυτὰ ὑπὸ πίεσιν διὰ νεωτάτου Ἀμερικανικοῦ μηχανήματος. Ἔγγραφος ἐγγύησις διαρκείας καὶ ποιότητος. Τιμαὶ ἠλαττωμέναι.

Ὀδοντοϊατρεῖον ΠΑΝ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ τῆς Σχολῆς τῶν Παρισίων. Ὁδὸς Ἁγ. Κωνσταντίνου 3 (Ὁμόνοια).

ΕΧΕΤΕ ΚΑΛΟΥΣ;

Ζητήσατε τὸ θαυμάσιον ὑγρὸν πρὸς ἐκριζωσιν αὐτῶν ἀπὸ τὸ φασουσκεμποριεῖον ΠΑΠΑΖΗΤΗ, ἐδὸς Μουρουζιάλη 50. Τιμὴ δρ. 1. Πωλεῖται καὶ εἰς τὸ κατάστημα Χαρονόπου—Μπάρδη, ὁδὸς Ἑρμοῦ, εἰς τὸ μυροπωλεῖον Μπογορία καὶ «Κρόνιον».

ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ 20ΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Θέλετε νὰ ἀποκτήτητε νέα μαλλιά;
Θέλετε νὰ διατηρήσητε ὅσα ἔχετε;
Θέλετε νὰ ἀποφύγητε τριχεφάγον, τριχόπτωσιν καὶ πιτυρίδα

Θὰ τὸ ἐπιτύχητε διὰ τοῦ θαυματουργοῦ **Σωζοτρέχου** τῆς κ. **Μαρίας Σ. Βεντούρα.** Ὅλαι αἱ περιπτώσεις τῆς καταστροφῆς τῆς κόμης καταστρέφονται διὰ τούτου ριζικῶς καὶ ἀμέσως.

Πωλεῖται παρὰ τῇ ἐφευρετίδι, **ὁδὸς Σοφοκλέους 35**, εἰς τὸ μυροπωλεῖον «Κρόνιον» καὶ εἰς τὰ κλεῖστα φαρμακεῖα.

(Ἡ φιάλη δρ. 2, διὰ τὰς ἐπαρχίας 3).

ΒΥΣΙΝΑΔΑ ΑΓΝΗ

ἀρίστης ποιότητος, οἰκιακῆς κατασκευῆς ἡ φιάλη δρ. 1,75.

ΓΛΥΚΑ ΚΟΥΤΑΛΙΟΥ

Ἄνθος, ροδοζάχαρις, κεράσι, βύσσινο πρὸς δρ. 2,50 ἡ ὀκᾶ.

Δ. Μ. ΣΑΚΟΡΡΑΦΟΣ

Ὁδὸς Προαστείου 24.

Τηλέφ. 762.

ΘΕΛΕΤΕ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ ΣΑΣ

—Καλημέρα Κώστα! Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσε
—Ἀπὸ τὸν κὺρ Ἀνδρέα.
—Γιὰ τὸν Γιαννέτσο θὰ λές. Εἶδες γάλα, εἶδες βούτυρο, εἶδες μέλι καὶ γιαούρτι;
—Ναὶ μὰ δὲν ξεύρεις καὶ τὸ ἄλλο μυστικὸ, ἀπὸ τοῦ Γιαννέτσου προμηθεύονται ὅλα τὰ καλλίτερα ξενοδοχεῖα καὶ ὅλοι οἱ μεγάλοι.
—Καὶ φτήνεια, σχεδὸν χάρισμα.
Ὅποιος θέλει λοιπὸν τὴν ὑγείαν του, νὰ πηγαίνῃ εἰς τοῦ κὺρ Ἀνδρέα τοῦ Γιαννέτσου ὁδὸς Πραξιτέλους 5.

ΟΙΑΤΡΟΣ

Τῶν Συφιλιδικῶν Νοσημάτων

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Δ. ΧΑΤΖΑΝΤΩΝΑΚΗΣ

Θεραπεύει τὴν βλεννόρροιαν, ἀνικανότητα, σπερματόρροιαν ριζικῶς καὶ ταχέως. Τὴν συφιλίδα καθ' ὅλα τὰ στάδια. Ἐφαρμόζει τὸ 606 ἐν τῇ Κλινικῇ του.

Ὁδὸς Κάνιγγος ἀριθ. 11

Δέχεται 9—12 π. μ. καὶ 3—7 μ. μ.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑ ΠΑΓΚΟΣΜΟΥ ΦΗΜΗΣ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΚΑΡΑΣΤΑΜΑΤΗ

ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΟΜΨΟΤΗΤΑ ΚΑΣΤΕΡΕΟΤΗΤΑ

ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΗΣ Α. ΚΑΡΑΣΤΑΜΑΤΗΣ

ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 19

ΠΑΝΑΓ. Ν. ΣΒΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

142—ΟΔΟΣ ΑΙΟΛΟΥ—ΑΘΗΝΑΙ

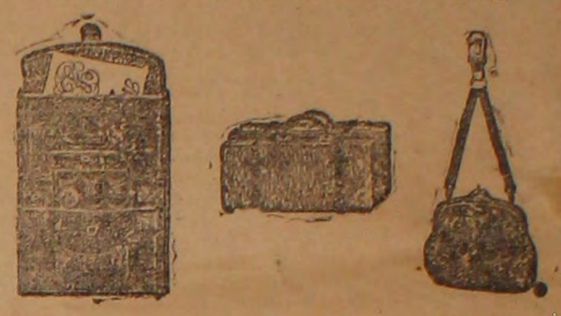

Βαούλα, κουρτίνες, κάσσαντες καὶ εἴδη ταξειδίου ὅλα νουβοτὲ

Ἐν Πειραιεῖ Τσαμαδοῦ 7

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΕΠΙΠΛΑ ΤΣΟΥΤΣΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 16 ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 24

35,000 ΣΧΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

ΣΤΕΡΕΩΤΑΤΑ ΚΑΙ ΕΥΘΗΝΟΤΕΡΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΤΑ 70 %

Διὰ σαλόνια, εἰσόδους, κήπους, ταράτσας, σέρρας, γραφεῖα, αἰθούσας ἀναμονῆς, καφενεῖα, ζαχαροπλαστεῖα κτλ.

ΚΑΡΕΚΛΑΙ	ἀπὸ δρ.	5	καὶ	ἄνω
ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ.	» »	8	»	»
ΚΑΝΑΠΕΔΕΣ	» »	15	»	»
ΤΡΑΠΕΖΙΑ	» »	5	»	»
CHAISE-LONQUE	» »	15	»	»
ΚΟΥΝΙΣΤΕΣ	» »	12	»	»
ΖΑΡΔΙΝΙΕΡΑΙ	» »	5	»	»

ΤΑ BOURET, PORT-PARAPLUIES καὶ παντὸς εἴδους καὶ σχήματος καὶ χρώματος καλάθια δι' ὁλανδήποτε χρῆσιν, ἐργοχείρων, σχολίων ἐκδρομῶν, πλύσεως κοπελεσίας. ἐφημεριδοθῆκαι, κάλαθοι ἀχρήστων, μπαοῦλα καὶ βαλίτσαι ταξειδίου.

Αἱ παραγγελίαι δίδονται εἰς τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Κολοκοτρώνη ἀρ. 24 ἐργοστάσιον καὶ εἰς τὸ πλὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀρ. 16 ἀνθοπωλεῖον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταλόγων ὅλων τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων μέχρι τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ ἰδιαιτέρου καταλόγου μας.

ΤΕΧΝΙΤΑΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ. ΥΛΙΚΑ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑ

Ἀριθ. Τηλεφώνου 374

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΤΟΡΝΕΥΤΗΡΙΟΝ

Σ. Γ. ΚΟΛΛΑΡΟΥ

38 ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 38

ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ

ΑΠΑΣΑΙ ΑΙ ΤΟΡΝΕΥΤΙΚΑ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Ο ΚΟΛΟΣΣΟΣ ΤΗΣ ΣΑΠΩΝΟΠΟΙΪΑΣ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ BRONNLEY & LTD

ἐνέθεσε τὴν ἀποκλειστικὴν πώλησιν τοῦ σάπωνος Filoderma διὰ τὴν Νέαν καὶ Παλαιὰν Ἑλλάδα εἰς τὴν Parfumerie Μπαχρία. *Πωλεῖται ἀντὶ δραχμῆς.*

Η ΕΙΡΗΝΗ ΥΠΕΓΡΑΦΗ

Καὶ διὰ τοῦτο ὁ πασίγνωστος καλλιτέχνης κ. Ι. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ χρυσοχόος καὶ ὡρολογοποιὸς ὑπεβίβασε τὰς τιμάς του. Τελεία ἐπισκευὴ ὡρολογίων, ἀρκεῖ νὰ μὴ λείπουν ἀπὸ μέσα κομμάτια μὲ μόνον δρ. 2.

ΩΡΟΛΟΓΟΠΟΙΕΙΟΝ Η «ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ»

Ὁδὸς Θεμιστοκλέους 2

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΗΣ "ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ,, (27)

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

(Ὑπὸ ΟΥΙΛΙΑΜ ΝΟΡΤΩΝ)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

ΙΑ'.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ ἀδώτου

Εἰς τὰς κραυγὰς προέτραξαν τρεῖς-τέσσαρες θαλαμηπόλοι.

— Ἕνα ἰατρόν!... φέρετε ἕνα ἰατρόν.

Οἱ θαλαμηπόλοι παρετήρησαν ἀλλήλους μὴ γνωρίζοντες ἂν ἔπρεπε νὰ ὑπακούσουν εἰς ἕνα ἄνθρωπον ὅστις τόσον βαναύσως θραύει τὰς θύρας, ἢ ἂν ἔπρεπε νὰ τὸν συλλάβουν.

— Μὰ δὲν ἀκούετε τὸ λοιπόν;

— Τί συμβαίνει; ἠρώτησε μία νεᾶνις εἰσορμῶσα ὡς λαίλαψ ἐν τῷ κοιτῶνι καὶ σπεύδουσα πρὸς τὸ χαμαὶ πάντοτε κείμενον σῶμα τῆς κ. Κρούθ.

— Εἷς τῶν θαλαμηπόλων ἀνεγνώρισεν εἰς τὴν νεήλιθα τὴν συνοδὸν τῆς πρεσβύτιδος καὶ τὴν ἠρώτησε.

— Νὰ φέρωμε τὸν ἰατρόν, δεσποινίς

ὁ νέος ἐκεῖνος τῇ ἀπέτεινε τὸν λόγον.

— Ὦ κυρία, εἶπε, δὲν ἔπαθε τίποτε; Κυττάζετέ την καὶ σεῖς μόνη λυποθυμία δὲν εἶνε;

— Μὴ φοβεῖσθε ἀπεκρίθη ἡ Ἄλδα. Εἶνε πράγματι ἁπλῆ λιποθυμία. Ἡ κυρία Κρούθ ὑποφέρει συχνότατα ἀπὸ λιποθυμίας, ἰδίως ὅταν συγκινῆται ὑπερμέτρως... Ἀλλὰ δὲν μοῦ λέτε σας παρακαλῶ τί συνέβη;

Ὁ Ἀλβέρτος ἐκίνησε τὴν κεφαλὴν χωρὶς ν' ἀποκριθῇ.

— Εἶσθε συγγενής της; ἠρώτησεν ἐκ νέου ἡ Ἄλδα.

— Εἶμαι ὁ υἱός της.

— Πῶς!

Μόνον τὴν λέξιν αὐτὴν ἠδυνήθη νὰ προφέρῃ ἡ Ἄλδα. Ἡ ἔκπληξις της ἄλλως τε ἦτο δικαιοτάτη. Μίαν φορὰν ἤκουσε τὴν κυρίαν Κρούθ νὰ κάμῃ λόγον περὶ τοῦ ἐξαφανισθέντος υἱοῦ της, καὶ ἔκτοτε ἡ Ἄλδα οὐδέποτε ὑπελόγισεν ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπανέλθῃ. Ἐφ' ὅσον ὅμως παρετήρει τὸν νεανίαν ἀνεμιμνήσκετο ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ὑπῆρξε χωδάκος χαρακτὴρ βυθίσας τὴν ἰδίαν του μητέρα εἰς τὴν ἐσχάτην ἀπελπισίαν.

Ἀνεισθήτως δὲ τὸν ἐθεώρησε κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὡς αἴτιον τῆς λιποθυμίας, καὶ μὲ τὸν αὐστηρὸν της τόνον πρὸς τὸν ὁποῖον εἶχε πλέον ἐξοικειωθῇ ὁ ὀργανισμός της εἶπε.

— Ἀλλὰ τί τῆς ἐκάματε, κύριε;...Δὲν φθάνουν τὰ περασμένα, μόνον τώρα ἐπιστρέψατε διὰ νὰ ἐπαναρχίσητε τὰ ἴδια;

Ὁ Ἀλβέρτος ὕψωσε τοὺς ὀρθλμούς του πρὸς τὴν νεάνιδα αὐτὴν, ἥτις μὲ τόσην ἐλευθεροστομίαν τοῦ ἀνεμίμνησκε τὸ παρελθόν καὶ συνοφρυούμενος ἠρώτησε.

— Σεῖς ποῖα εἶσθε; Καὶ μὲ ποῖον δικαίωμα μοῦ λέγετε τέτοια πράγματα;

— Μὲ τὸ δικαίωμα ἢ μᾶλλον μὲ τὸ καθῆκον, τὸ ὁποῖον ἔχω νὰ ἐπαγρυπνῶ ἐπὶ τῆς δυσμοίρου αὐτῆς γυναικὸς τὴν ὁποίαν ἡ διαγωγή σας, ἀφ' οὗ σεῖς εἶσθε ὁ υἱός της, μυριάκις ἔλειψε νὰ τὴν στείλῃ εἰς τὸν τάφον. Ἀλλὰ πρὸς Θεοῦ, κύριε, εἶνε ἁμαρτία αὐτὸ ποῦ κάμνετε... Εἶνε ἔγκλημα!... Θέλετε χρήματα... Ἰδοὺ χρήματα, πάρετέ τα ὅσα καὶ ἂν εἶνε,